

РЕШЕНИЕ

№ 4427

гр. София, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4036** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на М. А. П., ЕГН: [ЕГН], старши разследващ полицай в група „Разследване на икономически престъпления“ на сектор „Разследване“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ срещу Заповед № 513з-1714/01.03.2023 г., издадена от Директора на СДВР, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 2 и чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. първо от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Оспорва се извода на административния орган за наличие на виновно поведение, действие или бездействие, съставляващо дисциплинарно нарушение. В условията на алтернативност намира така наложеното наказание за прекомерно. Твърди се, че процесната заповед е издадена в нарушение на чл. 11, ал. 2 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. и не е спазена разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Жалбоподателят счита, че при определяне вида и размера на дисциплинарното наказание не са взети предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината. Моли съда за отмяна на процесната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Депозирани са писмени бележки, в които се развиват съображения за незаконосъобразност на процесната заповед. Не се претендират разноски.

Ответникът - Директорът на СДВР се представлява от юрк. Д., която моли съда да отхвърли жалбата. Представени са писмени бележки, в които се излагат съображения за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, първо отделение, 5 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. А. П. заема длъжността старши разследващ полицай в група 02 сектор „Разследване на икономически престъпления“ към отдел „Разследване“ - СДВР. Същият е назначен в органите на МВР през 2007 г., като със Заповед №513з-7506/31.03.2022 г. е преназначен на длъжността, която заема и към момента на издаване на оспорената заповед. По време на службата му са му наложени три броя дисциплинарни наказания, две от които са заличени с протокол на осн. чл. 213, ал. от ЗМВР. Със заповед № 16026/16.10.2009 г. му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца. Награждаван е два пъти с „писмена похвала“ през 2010 г. и 2013 г.

Със Заповед № 513з-9725/10.11.2022 г. /л. 29/, изменена със Заповед № 513з-9760/10.11.2022 г., на Директора на СДВР на осн. чл. 205, ал. 2 ЗМВР, чл. 10 и чл. 30 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. е разпоредено да се извърши проверка за изясняване на постъпили данни, като се установи извършено ли е нарушение на служебната дисциплина на инспектор М. А. П.. Данните са за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 „неизпълнение на служебните задължения“ от ЗМВР, съставомерно по чл. 199, ал. 1, т. 3 предложение първо – „небрежност в служебната дейност“. Проверката е възложена на комисия в състав от един председател и двама членове.

Заповед № 523з-9725/10.11.2022 г. е издадена по Предложение № 513р-103236/21.10.2020 г. /л. 35/ по описа на СДВР, ведно с Докладна записка № 513р-102266/19.10.2022 г. /л. 37/ на началника на отдел „Разследване“ – СДВР и постановление от 30.08.2022 г. по описа на СРП. В постановлението на наблюдаващия прокурор се съдържат предварителни данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от инспектор П. за това, че не е изпълнил всички указания, дадени му с постановление от 04.06.2021 г. по описа на СРП на наблюдаващия прокурор по досъдебно производство № 5325/2020 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 40620/2020 г. по описа на СРП.

С Покана с рег. № 513р-112901 /л. 44/ дисциплинарно разследващият орган /Д./, а именно комисията, определена със Заповед № 513з-9725/10.11.2022 г. е изпратила покана за даване на писмени обяснения до служителя. Поканата е връчена на служителя на 14.08.2022 г. Писмени обяснения са депозирани с рег. № 513р-114472 от 23.11.2022 г. /л. 47/ и приети с резолюция от директора на СДВР от 11.01.2023 г.

С молба № 513р-4536 от 13.01.2023 г. от страна на служителя е направено искане за отвод на проверяващата комисия по Заповед № 513з-9725/10.11.2022 г., което е оставено без уважение със Становище № 513р-12980/02.02.2022 г. на Началник отдел „Човешки ресурси“, утвърдено от Директора на СДВР.

Въз основа на възложената проверка, от Д. е издадена Справка с рег. № 513-1602 от 01.05.2023 г., /л. 119/, с която се прави предложение на служителя М. П. да бъде наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от

три месеца до шест месеца, поради неоправдано забавяне на разследването по досъдебно производство и на осн. чл. 194, ал. 2, т. 2 вр. чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. 1 от ЗМВР.

На служителя на 06.01.2023 г. е връчена Покана с рег. № 513р-1652 от 01.08.2023 /л.117/ за даване на писмени обяснения или възражения до дисциплинарно наказващия орган /ДНО/. Депозирано е възражение с рег. № 513р-2972 от 09.01.2023 г., което е прието с резолюция на Директора на СДВР.

Въз основа на така издадената справка е издадена процесната заповед, с която ДНО е наложил на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, 197, ал. , т. 2 и чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. първо от ЗМВР на М. А. П. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение" за срок от 3 месеца.

Видно от изложеното в справката и в самата оспорена заповед, нарушението се изразява в това, че с бездействието си в периода от 02.09.2022 г. до 25.10.2022 г. в качеството си на водещ разследването по ДП № 5325/2020 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 40620/2020 г. по описа на СРП, е следвало, но не е изпълнил в цялост указанията на наблюдаващия прокурор, дадени в постановление от 04.06.2021 г. на СРП (вх. № ЗМ 5325/08.06.2021 г. по описа на СДВР) и постановление от 30.08.2022 г. на СРП (вх. № ЗМ 5325/02.09.2022 г. по описа на СДВР), които указания съгласно чл. 197 от НПК са задължителни за разследващия орган.

Прието е, че като не е изпълнил в цялост дадените указания по ДП № 5325/2020 г. по описа на СДВР, служителят М. П. е проявил небрежност при изпълнение на вменените му задължения съгласно длъжностна характеристика № 513р-29085/2018 г. за длъжността „младши разследващ полицай“ - „старши разследващ полицай“ към 02 сектор „Разследване на икономически престъпления“ към отдел „Разследване“ при СДВР - „Взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина при осъществяване на дейността си се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на РБ, разпоредбите на НПК, ПК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешноведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС и писмените указания на прокуратурата, като взема решения самостоятелно по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делата.“.

Установява се, че ДП № 5325/29292 г. е образувано на 15.10.2020 г. по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК за това, че за това, че в периода от неустановена дата до 04.10.2019 г., в [населено място], с цел да се набави имотна облага е възбудено и поддържано заблуждение у служител на „Кредисимо“ АД, като са внесени компютърни данни, с което е причинена имотна вреда на „София Комерс Кредит Груп“ АД – престъпление по чл. 212а, ал. 1 от НК. С резолюция от 21.10.2020 г. за водещ разследването е определен старши разследващ полицай П..

С постановление от 14.11.2022 г. на СРП (вх. № ЗМ 5325/16.11.2022 г. по описа на СДВР) наблюдаващият прокурор по делото – прокурор Р. К. сезира за вземане на дисциплинарни мерки спрямо водещия разследването по ДП № 5325/2020 г. по описа на СДВР, поради това, че в рамките на разследването по досъдебното производство три пъти – с постановления на СРП от 24.03.2021 г. , 04.06.2021 г. и от 30.08.2022 г. са дадени идентични указания, които не са били изпълнени от страна на старши разследващ полицай М. П.. С посоченото постановление от 14.11.2022 г.

наблюдаващият прокурор е отстранила М. П. от разследването и е указано да бъде разпределено за работа на друг разследващ полицай при СДВР, който да изпълни дадените указания в постановления от 04.06.2021 г. (вх. № ЗМ 5325/08.06.2021 г. по описа на СДВР) и от 30.08.2022 г. на СРП (вх. № ЗМ 5325/02.09.2022 г. по описа на СДВР).

Видно от постановление от 04.06.2021 г. на СРП /л. 103/ наблюдаващият прокурор е дал конкретни указания, дадени в 11 точки. В следствие с постановление от 30.08.2022 г. на СРП, наблюдаващият прокурор е констатирал, че дадените указания в постановлението от 04.06.2021 г. на СРП не са изпълнени в точки 1,2,3,4,5,6,7,9. Въз основа на тази констатация с постановлението от 30.08.2022 г. наблюдаващият прокурор е разпоредил, следните указания: 1. Да се изпълнят в цялост указанията, дадени в постановление на СРП от 04.06.2021 г. и в частност указанията, дадени в пункт 1. 2. 3, 4, 5, 6, 7, 9 на горепосоченото постановление“. 2. „Да се установят и издирят лицата, сочени в разпита на С. А., като С. и З. и същите да бъдат разпитани в качеството им на свидетели“. 3. „Да се извършат всички необходими действия, по преценка на разследващия полицай за разкриване на обективната истина. За изпълнение на посочените указания е определен срок до 15.10.2022 г.

От положената резолюция върху постановлението от 30.08.2022 г. (вх. № ЗМ 5325/02.09.2022 г. по описа на СДВР), се установява, че същото е било разпределено за работа на инспектор М. П. на 02.09.2022 г.

Установено е, че в изпълнение на дадените указания в постановлението от 30.08.2022 г., разпоредено за работа на жалбоподателя – П. на 02.09.2022 г., същият е извършил следните действия: на 23.09.2022 г. е изготвил писмо до дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ - МВР (ДМОС - МВР), като отговорът е получен на 26.09.2022 г. (изискването на информация от ДМОС - МВР по отношение на IP адреса, от който е изпратена заявката за потребителски микрокредит от разстояние, е било указано да бъде извършено още в постановление от 24.02.2021 г. на СРП); на 23.09.2022 г. е изготвил постановление за възлагане на процесуално-следствени действия до ОДМВР-В. за разпит на свидетел, което е изпълнено на 05.10.2022 г. Постановлението от 30.08.2022 г. е разпределено за изпълнение на П. на 02.09.2022 г., който е следвало, но не е предприел действия да изпълни указанията в цялост, а вместо това на 25.10.2022 г. П. е изпратил делото в СРП на доклад по реда на чл. 203, ал. 1 от НПК.

ДНО е констатирал, че за периода от 02.09.2022 г. до 25.10.2022 г. служителят не е ползвал отпуск за временна неработоспособност, поради което е направено заключение, че П. е имал възможност да изпълни в цялост указанията на наблюдаващия прокурор, които по силата на чл. 197 от НПК са задължителни. Прието е, че деянието е извършено виновно, а с бездействието си и неизпълнението на служебните си задължения служителят е забавил разкриването на обективната истина на умишлено извършено криминално престъпление по чл. 212а, ал. 1 от НК, от което забавяне биха могли да настъпят вредни последици за потърпевшото лице.

Извършеното е възприето като нарушение на 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР „неизпълнение на служебните задължения“, за което на осн. чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. първо от ЗМВР – „небрежност в служебната дейност“ ДНО е наложил на жалбоподателя дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

Процесната заповед е връчена на служителю М. П. на 04.04.2023 г., а жалбата срещу нея е депозирана на 11.04.2023 г. пред Административен съд София – град.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал цялата дисциплинарна преписка, както и допълнителна представена с писмо от 29.05.2023 г. от ответника Заповед №513з-7506/31.03.2022 г.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице - адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Разгледана по същество е основателна.

По силата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповед 513з-1714/01.03.2023 г., е издадена от компетентен административен орган по смисъла чл. 204, т. 3 от ЗМВР – Директорът на СДВР- МВР - К. М., разполагащ с правомощията и компетентността да издава заповеди за налагане на дисциплинарни наказания.

Издадена е и в двумесечния срока по чл. 195, ал. 1 ЗМВР. Съгласно чл. 195, ал. 1 ЗМВР, дисциплинарното наказание следва да се наложи не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган - чл. 196, ал. 1 и 2 ЗМВР. В случая това е сторено на 05.01.2023 г. /л. 119/ и считано от тази дата тече преклузивният двумесечен срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 513з-9725/10.11.2022 г. /л. 29/, изменена със Заповед № 513з-9760/10.11.2022 г., на Директора на СДВР, с която на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР е разпоредена проверка на данните, посочени в предложението № 513р-103236/21.10.2022 г. ведно с докладна записка № 513-102266/19.10.2022 г. Жалбоподателят е запознат и двете заповеди, с което съдът приема, че е изпълнено изискването на чл. 18, ал. 1 от Инструкция № 8121з-877/2021 г.

Служителят е запознат още със Справка № 513р-1602/05.01.2023 г. и материалите от извършена проверка по реда на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР срещу която П. е депозирал писмено възражение.

Спазена е и разпоредбата на чл. 27, ал. 3 от Инструкция № 8121з-877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, дисциплинарно наказващият орган приема с резолюция писмените обяснения и възражения, дадени от служителя, в която отбелязва своето име, длъжност и дата.

Съдът прима, че дисциплинарно наказващият орган /ДНО/ е спазил от формална страна императивното правило на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, според който е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. По делото е безспорно установено, че на П. е връчена Покана с рег. № 513р-1652 /л. 117/ за даване на писмени обяснения до Директора на СДВР, а такива са депозирани от служителя. В

случая обаче последното се явява компрометирано по следните съображения:

На първо място, констатира се съществено разминаване досежно датата на извършване на вмененото нарушение. В процесната заповед /л. 10/ е посочено, че в периода от 02.09.2022 г. до 25.10.2022 г., в качеството си на водещ разследването по ДП № 5325/2020 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 40620/2020 г. по описа на СРП, служителят е следвало, но не е изпълнил в цялост указанията на наблюдаващия прокурор, дадени в постановление от 04.06.2021 г. на СРП (вх. № ЗМ 5325/08.06.2021 г. по описа на СДВР) и постановление от 30.08.2022 г. на СРП (вх. № ЗМ 5325/02.09.2022 г. по описа на СДВР). Същевременно с Покана № 513р-1652/06.01.2023 г. /л. 117/ служителят е поканен за даване на писмени обяснения или възражение до дисциплинарно наказващия орган във връзка с неизпълнение на служебните си задължения, изразяващи се в неизпълнение в цялост на указанията на наблюдаващия прокурор при СРП за периода от 10.09.2021 г. до 16.11.2022 г., което е довело до неоправдано забавяне на разследването по досъдебно производство № 5325/2020 г. Противоречие по преписката във връзка с периода се констатира и в Справка № 513р-1602 от 05.01.2023 г. Видно от стр. 7 от посочения документ /л. 125/, комисията е установила, че „след връщане на делото с постановление на СРП от 04.06.2021 г. е започнало нарушението на служебната дисциплина“, но с оглед спазване на разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, комисията счита, че „след 10.09.2021 г., когато се е върнал от платен годишен отпуск, след връщане на делото с постановление от 04.06.2021 г. до 16.11.2022 г., когато с постановление на СРП е отстранен от разследването по досъдебно производство № 5325/2020 г. не е изпълнил служебните си задължения, вменени му в специфична длъжностна характеристика рег. № 513р-29082/2018 г.“

От друга страна, в заповедта е посочено неизпълнение на писмените указания на наблюдаващия прокурор по делото, дадени с постановление от 04.06.2021 г., както и тези, дадени с постановление от 30.08.2022 г. За изпълнение на указанията с постановлението от 30.08.2022 г. е даден срок за тяхното изпълнение – 15.10.2022 г. Остава неясно защо ДНО не е възприел като крайна дата на периода на неизпълнение на служебните задължения именно 15.10.2022 г., а е възприел като краен момент 25.10.2022 г., когато служителят е изпратил делото в СРП на доклад по реда на чл. 203, ал.1 от НПК, доколкото това е възприетият краен срок за изпълнение на указанията на наблюдаващия прокурор.

Така констатираното разминаване досежно периода, в който е прието неизпълнението на служебните задължения освен, че нарушава правото на защита на санкционираното лице, възпрепятства съда при осъществяване на служебния контрол във връзка със спазване разпоредбата на чл. 195, ал. 1 и в частност спазване на едногодишния срок от извършване на нарушението.

Наред с горното, съдът констатира, че в случая липсва и посочено място на извършеното на вмененото нарушение. За да бъде установено дали с конкретното си поведение едно лице е извършило нарушение, предполага надлежно описание на съответното нарушение или нарушения, вкл. с посочване на мястото на което то е осъществено и извличане на този елемент на деянието по тълкувателен път е недопустимо. Изброените непълноти и неясноти в съдържанието на оспорения акт го правят немотивиран, като от една страна затрудняват служителят да разбере за какво и колко нарушения на служебната дисциплина е наказан, за кой период, представлява нарушение на формата на административния акт по смисъла на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР,

което представлява основание за отмяна на оспорения акт.

За пълнота на изложеното, относно вмененото нарушение настоящият съдебен състав следва да добави, че както в справката, така и в издадената заповед, не е посочено точно в какво се изразява това неизпълнение на служебните задължения, свързано с изпълнение на дадените указания в постановления от 04.06.2021 г. и от 30.08.2022 г. на СРП. В случая са цитирани прокурорските постановления, като липсва конкретно посочване в какво се състои всяко едно указание и в какъв срок е следвало да се изпълни. Въпреки, че в заповедта са описани множество факти, свързани с дисциплинарната проверка, не става ясно точно какви процесуални действия е следвало да извърши разследващ полицай П.. Наложено е наказание по идентични мотиви, изложени в постановлението за отстраняване от разследването, като липса ясен самостоятелен анализ за всяко едно от неизпълнените указания на наблюдаващия прокурор. Последното обосновава извод, че процесната заповед е и немотивирана, а по силата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, административният акт е необходимо да съдържа фактическите основания за издаването му. В конкретния случай, поради липсата на описание на конкретните действия, които е следва да се предприемат по преписката, съдът не може да прецени доколко са налице предпоставките за налагане на дисциплинарното наказание.

По изложените съображения, оспорената заповед е незаконосъобразна по смисъла на чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК, поради което следва да бъде отменена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, първо отделение, 5 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. П., ЕГН: [ЕГН], Заповед № 513з-1714/01.03.2023 г. на директора на СДВР, за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение" за срок от 3 месеца.

Решението е окончателно на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: